

ESKİ DOST

S elam küçük şey. Yine buradasın demek. Yine elimdesin. Nereden, neden geldin sen? Niye çıktın karşıma? Hatırlamak güzel olmayacak.

Henüz genceciktim seni ilk tuttuğumda. Nasıl da sevinmiştim seni yakaladığım için, hatırlıyor musun? Ellerimdeydin. Tıpkı şimdi olduğun gibi. Ne de yakışmıştın bembeyaz, taptaze ellerime?

Yanımda birileri vardı. Yüzlerini hatırlayamıyorum şimdi. İsimlerini de... O zamanlar biricik arkadaşlarımdı. Nasıl da böbürlene böbürlene tutarlardı seni, değil mi? Belki de seni bu yüzden sevmiştim. Neden benim olmayasındı? Şimdi anlıyorum da, ben aptallık etmişim. Ne onlar gerçek arkadaşmış ne de sen.

İlk zamanlar heyecanlıydı seninle olmak. Yeni maceralara atılmak hep hoşuma giderdi zaten. O ilk heves geçtiğinde, geriye sen ve ben kaldık. Öylece bakakaldık birbirimize. Neden böyle olduğunu ilk kez orada sordum kendime. Ama her şey için çok geçti sanki. Sonra, bir bahane aradım. Neden yanımda olduğunu açıklayacak bir şey... Bahanem mutlu olmaktı. Sanırım geçerli olabilecek tek bahaneydi bu. Tabii ya, ben seninle beraberken mutlu oluyordum. Arkadaşlar, etrafımdaki insanlar hiç de önemli değildi benim için. Bir sen vardın beni dinleyen. Aslında dinlemiyordun ama ilgilenir gibi yapar, benden kaçmazdın.

Her şey hiç olmadığı kadar güzeldi. Meğer mutluluk buymuş derdim kendime. Hiç bir şey yapamamam da en azından iyi bir uğraştın sen. Boşa geçirdiğim zamanlarım seninle doluyordu. Başlangıçta kötü olan kokuna da alışmıştım artık. Ne bileyim, güzeldin işte...

Hatırlıyor musun senin yüzünden işittiğim azarları? Senin yüzünden bana kızmayan kalmamıştı neredeyse. Kendime zarar verdiğimi söylediler; dinlemedim. Ne fark ederdi ki hasta olsam ? Önümde yaşanacak bolca yıl vardı. Gençtim ben o zamanlar. Sapasağlam...

Ben vazgeçemedikçe çevremdekiler de bıktı aynı şeyleri söyleyip durmaktan. Bu kez de rahatsız olduklarını söylediler. Kokundan hoşlanmadıklarını, başka yerlere gitmemizi istediler. Böylece anlaşmıştık. Onların bahaneleri bitmemiş meğer. Güya ben, sen olmadığın zaman çok sinirleniyor, onları da kırıyormuşum. Bu kadarı da fazlaydı artık. Kimin, ne düşündüğü beni hiç ilgilendirmiyordu. Zaten benden önce onlar gitti. Hepsini ayırdı yavaşça etrafımdan. Çok da umurumdaydı sanki... Sen vardın ya yanımda, gerek yoktu kims-eye.

Yanımda kimse kalmadığında bile umursamayacaktım aslında. Ama gördün ya, hiç de kolay olmadı. Bir daha düşündüm de, gereksizdin sen. Hem de her şeyden daha gereksizdin. O duygularla seni fırlatıp attığımı hatırlıyorum. Kurtulacağımı sanmıştım; olmadı. Neden gitmemiştin gerçekten? Yoksa sen de mi sevmiştin eski hallerinden eser kalmayan, gitgide kararan ellerimi? Aslında cevabını biliyordum. Ne kadar uğraşsam da kurtulamayacaktım senden. Kaçsam da kovalayacaktın beni. Bırakıp gidemedim. Kaçamadım... O koca gölgen hep yanımdaydı. Evet, sen küçüktün ama büyüktü gölgen. Kapkaraydı. Her yanıma karartıyordu. Sonra mutlu olmam gerektiğini düşündüm. Her şeye rağmen... Seni elim de buldum. Korkunç! Sen yine buradaydın. Tekrar başladık. Hiçbir şey olmamış gibi...

Birkaç yıl daha geçti. Daha bitkindim. Halbuki o kadar da yaşlanmamıştım. Ne kadar yaşamıştım ki şunun şurasında? Tüm bunları düşünürken, yanımda yine sen vardın. Yine sana sarıldım. Hiç umurumda değildi bitkinliğim de, dinmeyen öksürüklerim de. Basit birer hastalık sanmıştım tüm bu olup bitenleri. Unuttum ve öylece geçip gitti. Belki de hiç gitmedi de ben öyle olduğunu sandım.

Geçenlerde korkmaya başladım. O hastalık gün geçtikçe ilerliyordu sanki. Birkaç tahlilden sonra, bana hastalığının ciddi olduğu söylediler. Akciğer kanseriymiş. Sebebini sordum. Bana, sigara içip içmediğimi sordular. Sen mi yapmıştın tüm bunları? Neden söylemedin bana? Sen bunu yapmazdın ki...

Şu sıralar iyice kötüleşti durumum. Neler olacağını doktorların gözlerinden anlıyorum. Ama ben henüz çok gencim! Haydi, söyle onlara! Yine konuşuyorsun! Ne diyeyim, öyle olsun!

Sen, küçük canavar, son sigaramsın. Eski dostumsun. Herkesten daha nankörsün, biliyor musun? Neyse, artık gerçekten geç. Son dileğimi yerine getirir misin? Bunca yılın hatırına, artık kimseye dokunma.